

scrittura degli articoli, come sopra, debba la detta eccessività pagarsi a ragione di bajocchi 5 il foglio.

Duodecimo. Per compulsiva di qualsivoglia scrittura fuori di Ufficio, per l'accesso, e sessione di tre ore, non possa pigliar più di otto giulj, per la fede in fine del processo compulsato 5 giulj, e per la scrittura a ragione di bajocchi sette e mezzo per foglio, come al num. 4. Dentro l'Ufficio per ciascuna sessione di tre ore, giulj cinque, per la fede, e scrittura, come sopra.

Decimoterzo. Dovendosi compulsare libri stampati dandosi dalle parti un sunto, sia tenuto il notaro inserirlo in fine del processo, senza farne copia, o registro di sorte veruna.

Decimoquarto. Per ogni esame nell'ufficio, se finisce in una sessione, si paghino giulj tre, se vi vogliono più sessioni, finchè si finisce l'esame di detto testimonio, non possa il notaro prendere più di giulj due per sessione, e fuori dell'ufficio il doppio.

Decimoquinto. Per le surrogazioni de' giudici, o nuovi termini nelle cause delle beatificazioni, e canonizzazioni, non se gli paghi più di giulj 15, in tutto, per ciascuna spedizione di lettere remissoriali, e compulsoriali, proroghe di termini, e surrogazioni de' giudici da farsi solamente per comandamento dell' Emo sig. card. prefetto della Sac. Cong. oponente nelle cause controverse, non si paghi più di quello che prescrive la Riforma suddetta al tribunale dell'A. C.

Decimosesto. Per qualsivoglia citazione semplice da spedirsi solamente come sopra, e da eseguirsi fuori di Roma, non si paghi più di giulj tre, e per quelle, che si spediscono con l'inibizioni in virtù delle commissioni giulj 10.

Decimosettimo. Per duplicato di qualsivoglia scrittura pubblica, o privata con sottoscrizione, sigillo, etc., o senza, non si debba pagar più di 5 bajocchi per foglio.

Decimottavo. Occorrendo dar altra scrittura, o far altre fatiche non espresse nella presente tassa, l'emolumento si stabilisca dall' Emo Sig. card. prefetto, nè possa il notaro prendere alcun altro emolumento, ancorchè concorra la medesima, o maggior ragione delle mercede espresse.

Decimonono. Che nelli processi delle beatificazioni, e canonizzazioni s'osservi puntualmente per le commissioni, remissioni, e compulsorie, articoli, interrogatorii, e altro, la forma descritta nelli decreti, e norma di fare detti processi pubblicati d'ordine della san. mem. d'Urbano VIII, l'anno 1642, ed ora confermati da Nostro Signore coll'aggiunte, che si sono fatte.

Vigesimo. Che il notaro debba ritenere il libro Receptorum, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de' suoi emolumenti, sotto vena della privazione dell'ufficio.

Vigesimoprimo. Che si facciano due manuali, cioè uno degli atti delle cause di beatificazioni, e canonizzazioni, e l'altro degli atti delle cause controverse, nelle quali si registrino tutte le comparse, proteste, citazioni, e intimazioni con le sue intitolazioni, quali restino sempre nell'ufficio, e per questi non si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl'interessati esser veduti, e letti gratis, e il notaro sia sempre obbligato mostrarli.

Vigesimosecondo. Non possa il notaro estrarre fuori d'Ufficio gli processi originali, e qualsivoglia altra scrittura prodotta, ma debba darne copia pubblica, o semplice, secondo che le parti chiederanno.

Vigesimoterzo. Per la restituzione di qualsivoglia scrittura prodotta, dimissa copia, si diano tre giulj, e debba il notaro far buoni due fogli, e dalli due in su se gli paghi a ragione di sette bajocchi e mezzo, come sopra al num. 4; ma se si restituiscono in una

volta più scritture prodotte in un sol atto, si debbano solamente tre giulj, e di più per l'eccessività della copia, come sopra.

Vigesimoquarto. Che volendo le parti veder processi, o qualsivoglia altra scrittura originale dentro l'ufficio, sia il notaro tenuto lasciarli vedere senza mercede alcuna.

Vigesimoquinto. Sappino le parti, che nella segreteria della Sag. Cong. tutto si spedisce gratis, nè perciò debbano al notaro per sigillo, scrittura, sottoscrizione, o qualunque altra cosa, che si faccia in segreteria, emolumento, o mercede alcuna.

Vigesimosesto. Che non possa pretendere il notaro per il viatico cosa alcuna nell'andare a leggere le citazioni.

Vigesimosettimo. Che il notaro debba dare il giuramento in S. Cong. d'osservare la presente tassa, ed ordine nella forma seguente.

Ego N. notarius a Sac. Congr. specialiter deputatus in causis ejusdem Sac. Congr. tactis sacrosanctis Dei Evangelis, juro et promitto fideliter exercere officium mihi concessum, et ad unguem observare supradictam taxam sub poena perjurii, privationis officii ipso facto incurrenda, et restitutionis contra et ultra dictam taxam habitorem et acceptorem, aliisque poenis arbitrio ipsius Sacrae Congreg.

Vigesimottavo. Che si facciano stampare li predetti ordini, e tassa, e il tutto sia obbligato ad osservare tanto nelle cause di beatificazioni, e canonizzazioni, quanto rispettivamente in quelle de' sagri Riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ogn' uno, che si sentisse gravato, e vedesse non osservarsi quanto è espresso di sopra, perchè vi si prendera la debita provizione. Dato in Roma li 6 Agosto 1678.

A' 15 Ottobre 1678 approvata, e pubblicata, ut supra.

Quoad taxam novam vel reductionem expensarum pro causis beatificationum et canonizationum, aliarumque currentium in celebranda solemnitate, vide in calce hujus Collectionis Decretorum, quae novissime superadduntur excerpta et registis sacrae Rituum congregationis.

De beatificatione et canonizatione sanctorum Urbanus VIII edidit decretum anno 1625 publicatum die 4 Aprilis, et 30 Octobris ejusdem anni, quod incipit Sanctissimus, quo prohibetur, imagines nondum a S. Sede Apostolica canonizationum, vel beatificationum cum radiis, splendoribus et laureolis proponere, tabellasque, imagines et luminaria ad eorum sepulcra apponere: Libros, gesta, miracula, seu revelationes continentes sine recognitione Ordinarii, qui in iis recognoscendis theologos, aliosque pios ac doctos viros in consilium adhibeat, et negotium instructum ad Sedem Apostolicam mittat, ejusque responsum expectet. Benedictus vero XIV sequens mandavit decretum.

Decretum generale sanctissimi D. N. Benedicti Papae XIV.

Cum ex relatione eorum, quae in congregationibus sac. Rituum, aut antepreparatoriis, aut preparatoriis proponuntur, et discutuntur, facta Nobis pro sui muneris adimplemento tum a congregationis secretario, tum a Fidei promotore; innoverit, saepe excitatam fuisse inter ejusdem Congregationis consultores controversiam, an in causis beatificationis et canonizationis servorum Dei, procedentibus per viam non cultus, cum disputandum proponitur dubium super virtutibus, aut martyrio, testes de auditu auditus, qui soli exstant in processu apostolico, in linea probationis jungi possint cum testibus de visu, qui exstant in processu ordinario; contententibus nonnullis, id tantum fieri posse, si testes de auditu, qui exstant in processu apostolico,

sint de auditu a videntibus; aliisque asserentibus, id ipsum fieri debere, etiamsi testes non sint de auditu a videntibus, sed de auditu auditus, dummodo caetera alia non desint, quae requirantur pro conjunctione processus Ordinarii cum processu apostolico, et alia etiam concurrant a congregatione Rituum statuta, ut rite et recte admittantur testes de auditu, de quibus omnibus in nostro Opere Canonizat. sanctorum lib. II, cap. 42 et 5.

Nos ad amputandam quamcunque controversiam, decernimus primo, non posse in linea probationis conjungi testes de auditu auditus in processu apostolico examinatos, cum testibus de visu, qui exstant in processu ordinario, praedictamque conjunctionem in linea probationis competere tantum testibus de auditu a videntibus, qui sint in processu apostolico examinatos, dummodo caetera supra indicata non desint requisita: et ex conjunctione testium de visu examinatorum in processu ordinario, cum testibus de auditu a videntibus, examinatos in processu apostolico, propositis dubiis super virtutibus, aut martyrio, responderi, *Constare de virtutibus*, etc., aut, *constare de martyrio*: et in progressu ad ulteriora pro obtinenda formali beatificatione sufficere debere duo miracula, quae ante beatificationem patrata sint et approbata; et pro obtinenda canonizatione sufficere debere alia duo miracula, post beatificationem secuta et approbata.

Decernimus secundo loco, quod, si in processu ordinario testes exstant de visu, et in processu apostolico non reperiantur nisi testes de auditu auditus, testes hi de auditu auditus in processu apostolico excepti vim et robur adminiculi habere valeant, modo quidem levis, modo gravis, prout eorum numerus, et qualitas exposcit, ita ut exclusa a postulato quocunque fraudis aut negligentiae suspicione, ex qua factum sit, ut soli testes de auditu auditus in processu apostolico fuerint examinatos, si, attentis numero et qualitate testium de visu in processu ordinario examinatorum, habitaque consideratione adminiculi non levis, sed gravis, desumpti ex testibus de auditu auditus in processu apostolico examinatis, res ad eum statum redacta sit, ut faciat fidem et auctoritatem viro prudenti de re gravi judicaturus, propositis dubiis super virtutibus, aut martyrio; responderi possit: *ita constare de virtutibus*, aut *ita constare de martyrio*, ut procedi possit ad ulteriora, hoc est ad discussionem miraculorum. Nec obtineri posse decretum beatificationis, nisi tria miracula praecesserint, quae fuerint approbata, neque demum canonizationis decreto locum esse debere, nisi duo alia post beatificationem miracula superveniant, quae pariter fuerint approbata.

Demum tertio loco decernimus, nihil per praesens decretum a nobis fuisse immutatum super dubio virtutum, aut martyrii, in causis, quae procedunt per viam casus excepti, aut in quibus, etsi procedant per viam ordinariam non cultus, soli testes de auditu exstant in processu, tum ordinario, tum apostolico: quoad eas enim exacte observari mandamus decretum generale a Nobis editum die 23 Aprilis 1741, etc., impressum in nostro Opere De canonizatione sanctorum lib. III, cap. 3, num. 23, editionis Patavinae et editionis Romanae, quod etiam nunc confirmamus tum quoad numerum miraculorum, tum etiam quoad caetera, quae in dicto decreto continentur, et in quibus statuitur, miracula semper esse comprobanda per testes contestes de visu, sive agatur de causis procedentibus per viam ordinariam de non cultu, sive per viam extraordinariam de casu excepto, et sive res sit de miraculis pro obtinenda beatificatione, sive de aliis, quae proponuntur pro canonizatione obtinenda; et secretario congregationis sacrorum Rituum mandamus, ut praesens nostrum decretum inter acta Congregatio-

nis referat, ac typis edi curet, ut ad omnium notitiam deveniat.

Datum hac die 17 Julii 1744.

D. F. Card. Tamburinus Praef.

Loco ✕ sigilli.

M. Marefusus S. R. C. secret.

502. Missa assignata festivitati Conceptionis beatissimae Virginis Mariae pro minoribus non potest dici per annum, uti votiva, etiam in Sabbatis, S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Ord. Capucc.: Uti votiva: sed dicenda est, quae exstat in fine Missalis pro varietate temporis. Vide num. 1255.

503. In asperione aquae benedictae quae fit diebus Dominicis a sacerdote alba et stola induto, sive etiam cum pluviali, immediate celebratur Missam conventualem, stola est aptanda ante pectus in modum crucis, non vero ad utrumque latus pendens a collo; S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Ord. Capucc. Ita et semper stola aptanda est in modum crucis simplici sacerdoti alba, etc., induto. Ex rub. Missalis 3, et ex S. R. C. num. seqq.

504. Sacerdotes in die Coenae Domini sanctissimum Corpus Christi sumpturi, possunt deferre stolam ante pectus in formam crucis accommodatam, vel a collo pendentem, S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Capucc. Vide n. ant.: Sacerdotes: diaconi vero cum stola ab humero sinistro pendente, Caerem. episcop. lib. III, cap. 6, num. 1.

505. Festum duplex occurrens ante octavam non privilegiatam, si est transferendum, transferri debet in diem infra octavam, sac. Rit. congreg. 30 Sept. 1679, in una Capucc. Quid dicendum de semiduplici? Vide num. 508.

506. Regulares propter communicationem, seu participationem privilegiorum Mendicantibus, sive aliis regularibus concessam, recitare non possunt Officia specialiter eidem religioni concessa, ut de Corpore Christi, etc. Et quatenus extensio petatur, omnino quoad tempus Adventus et Quadragesimae, non est concedenda, S. R. C. 30 Sept. 1779, in una Capucc.: Propter communicationem: licet amplissimam. Vide num. 513. Vide etiam num. 449 et 456.

507. Cum in dominiis imperio subiectis recitetur ex indulto apostolico Officium proprium sanctorum Angelorum Custodum in Dominica prima Septembris cum octava, non est eis recitandum etiam die secunda Octobris cum Ecclesia universali, S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Capucc.

508. Festum semiduplex incidens in festo duplici infra octavam non privilegiatam transferendum est in diem immediate sequentem, festo novem lectionum non impeditam, ut fit de semiduplici occurrente in Dominica infra octavam non privilegiatam, S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Capucc. Imo officium in ipsomet die festo occurrens. Vide num. seqq. et 1097.

509. De festo translato faciendum est Officium die immediate sequenti, etiam si adsit aliud ejusdem dignitatis festum, prius translatum, S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Ord. Capucc.: De festo translato. Hodie procedit, quando occurrerit in Dominica infra aliquam octavam (die sequenti non impedita a festo currenti) vel in die festo, vel etiam in die quocunque infra octavam. Vide num. ant. et 526, 616, 666, 671, 857, 965, 1051, 1097 et 1128.

510. Translato festo, in cujus die conceditur indulgentia, non transferatur etiam indulgentia, S. R. C. 30 Septemb. 1679, in una Ord. Capucc.: Translato festo; unice quoad Officium. Vide num. 576 et 1123. Et haec tantummodo fuit mens S. R. C. nam si festum transferatur et quoad Officium, et quoad feriationem, ut transferatur festum Annuntiationis B. M. V. incidens feria vi in Parasceve, vel Sabbato Sancto, transferri etiam indulgentiam in

dicto casu declaravit sac. cong. Indulgentiarum decreto edito 2 Julii 1614. Ex quo patet in translatione festi, quoad Officium et feriacionem, transferri etiam indulgentiam.

511. Officium semiduplex S. Benedicti omnibus tertiis feriis per hebdomadam concessum, non potest recitari in Adventu, Quadragesima et Vigiliis. S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Ordinis S. Benedicti congregat. Casin. Hoc decretum est generale, et ultra Adventum, etc., se extendit ad feriam secundam Rogationum, et alias etiam ad talia officia sub ritu duplici. Vide num. 516 seq. et 827.

512. Occurrente in suprascripta feria tertia festo semiduplex etiam translato, vel die infra octavas, vel duplici primæ etiam et secundæ classis, recitandum est Officium de semiduplexi corrente de simili translato, de die infra octavas, et de duplici quoque translato, S. R. C. 30 Sept. 1679, in una Ordinis S. Benedicti cong. Casin.

513. Communicatio etiam amplissima privilegiorum unius religionis alteri facta non se extendit ad officia sanctorum, S. R. C. 10 Decemb. 1679, in una Ord. Min. de Observ. Vide num. 470, 506 et 829.

514. Occurrentibus eodem die tribus Officiis ejusdem ritus, quorum unum est de Ordine, aliud de Calendario Ecclesie universalis, et aliud de aliquo Sancto, cujus habetur reliquia insignis in propria Ecclesia, faciendum est Officium de digniori, seu solemniori; quæ vero sunt minoris dignitatis, seu solemnitatis, transferenda sunt, S. R. C. 7 Decemb. 1680, in una Canon. Reg., Later.: Officium de digniori: id est servato ordine, ut in num. 522: Solemniore: in paritate enim ritus et dignitatis, attendenda est etiam solemnitas apparatus, Rubr. Brev. de translatione festerum num. 6. Vide n. 524, 541, 802, 898 et 4017.

515. Occurrentibus eodem die infra octavam Corporis Christi duobus festis duplicibus, non est de translato agendum die immediate sequenti non impedita, sed post prædictam octavam, S. R. C. 7 Decemb. 1680, in una Canon. Reg. Later.: Non est de translato agendum: nisi esset sub ritu duplici primæ vel secundæ classis. Vide num. 724.

516. Officium Commemorationis S. Augustini, quod ex privilegio sit a congregatione Canonicorum Regularium Lateranensium semel in mense sub ritu duplici in prima die mensis, in qua festum alicujus sancti non occurrit, fieri non potest infra octavas non privilegiatas, etiamsi aliter fieri nequeat, S. R. C. 7 Decemb. 1680, in una Canon. Reg. Later.

517. An officium prædictum commemorationis S. Augustini fieri possit, quando habentur officia semiduplexi translata? Responsum fuit affirmative, S. R. C. 7 Decemb. 1680, in una Canon. Reg. Later. Hoc privilegium est speciale. Vide num. 557 et 828.

518. An officia sanctorum, quæ de mense Decembris aliquando supersunt, fieri possint in prima die non impedita sequentis anni? Responsum fuit: Transferri posse, S. R. C. 7 Decemb. 1680, in una Canon. Reg. Later. et 27 sept. 1697, in Florentina, et 27 Sept. 1698 in una Ord. Capucc. Vide postremas declarationes omnino contrarias, modo observandas, sub n. 1165 et 1311.

519. Officium particulare alicujus diocesis, vel religionis, quod occurrit die vicesima quinta Februarii, est transferendum in anno bissextili ad primam diem non impeditam Officio novem lectionum (nisi esset festum tituli seu patroni Ecclesie), ut fiat Officium sancti Matthie apostoli; et officia S. Bartholomaei apostoli, et S. Ludovici regis sunt assignata Romæ diebus vicesimæ quintæ, et vicesimæ sextæ Augusti, S. R. C. 7 Decemb. 1680 in una Canon. Reg. Later.: Est transferendum: et alia officia sequentibus tribus diebus occurrentia. Vide num. 531.

520. Occurrente Officio novem lectionum plurium

sanctarum Virginum et Martyrum cum alio simplici ejusdem qualitatis, pro commemoratione simplicis servanda est antiphona *Istarum est enim*, ut in festo SS. Perpetuæ et Felicitatis martyrum die septima Martii, S. R. C. 7 Decemb. 1680 in una Canon. Reg. Later.

521. Occurrente festo Purificationis beatissimæ Mariæ Virginis in Dominicis Septuagesimæ, vel similibus aliis privilegiatis, ita ut illius Officium ex hoc contingat transferri, non est ob id protrahenda etiam recitatio antiphonæ *Alma Redemptoris*, sed die 2 Februarii post Completorium illa dimissa, juxta dispositionem Rubricæ, et ejusdem laudabilem observantiam in basilica Vaticana sumenda est antiphona *Ave Regina cælorum*, sublatoque quolibet alio asserto difforni quarumcunque Ecclesiarum usu, sive consuetudine, ita ab omnibus, qui Breviario Romano utuntur, pariformiter servari mandavit S. R. C. 11 Jan. 1681 in una Urbis et Orbis, instantibus cæremoniarum magistris basilicæ principis Apostolorum: Transferri: quomodo hoc festum transferendum? Vide num. 552 et 815. Et quid faciendum de antiphona *Ave Regina cælorum*, ubi Purificationis festum celebratur cum octava? Vide num. 651 et 821. Hoc decretum confirmatum fuit 10 Januarii 1695, etiam si habeat prædictum festum octavam. Tertio confirmatum fuit 14 Febr. 1705. Quarto demum 4 April. 1705.

522. Officium Angelorum Custodum occurrens cum alio duplici minori habere debet integras utrasque Vesperas, ut videtur disponere Rubrica Breviarii de concurrentia Officii sub numero secundo, et P. Gavanti ibidem sub numero tertio, S. R. C. 1 Mar. 1681, in una Canon. Reg. Later. Dispositio rubricæ Breviarii, et commentarii Gavanti in hac sanctione indicati comprehendit quoque festum Domini, ut præferatur omnibus aliis, et habere debeat integras utrasque Vesperas, iterum festa B. M. V. quæ anteposenda sunt omnibus sanctis, festa Angelorum et Apostolorum, nec non Evangelistarum cæteris aliis, et festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel Ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis, quæ præferentia semper intelligi debet in aequali ritu, Rubr. Brev. de concurr. Officii ix. Quid dicendum vero de S. Joseph, consule num. 1150 seqq. Vide etiam num. 715.

523. Dies Octavarum Assumptionis, Nativitatis, aliarumque Festivitatum beatissimæ Virginis Mariæ octavam habentium, concurrentes cum Officio duplici minori, habere debent integras Vesperas, ut videtur disponere Rubrica ex ordine hujus Sacre Congregationis ultimo posita in Officio octavæ Conceptionis, si occurrat, cum S. Lucia, S. R. C. 1 Mar. 1681, in una Canon. Reg. Later.: Ut videtur disponere rubrica ubi ait: *Si hoc festum venerit in Dominica, transfertur in diem 14, et tunc secundæ Vesperæ erunt integræ de octava Conceptionis, cum sola commemoratione S. Lucie; Rubr. Brev. prop. Vide num. ant. et 632.*

524. Si eadem die occurrant duo officia, quorum unum sit particulare Ordinis, alterum sit descriptum in Calendario Ecclesie universalis, et utrumque sine solemnitate cum eodem ritu, transferendum est Officium de Calendario, et recitandum est Officium sancti proprii, dummodo sit antiquior ex concessione, ut supponitur S. R. C. 1 Mar. 1681, in una Canon. Reg. Later.: Dummodo sit antiquior ex concessione: an hæc clausula hodie sit in suo robore. Vide num. 802. Vide etiam n. 514.

525. Officia concessa semel in hebdomada, ut de Conceptione B. M. Virginis in Sabbato, vel de SS. Corpore Christi in feria quinta non impedita ab Officio novem lectionum occurrente, seu translato, non sunt celebranda in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, et in Vigiliis, S. R. C. 1 Mar. 1681 in una Canon. Reg. Lat. Adde feriam secundam

Rogationum, et alias, in quibus reponendum sit Officium Dominicæ. Vide num. 827 et 1025.

526. Occurrente die vicesima nona Decembris in Dominica Officio S. Thomæ Cantuariensis sub ritu duplici minori, recitandum est Officium de sancto, cum commemoratione Dominicæ; et die tricesima Decembris recitandum Officium de die infra octavam Nativitatis, S. R. C. 1 Mart. 1681, in una Canon. Reg. Lat. ad 7 dubium.

527. In processionibus SS. Sacramenti, quæ occasione Quadragesimæ horarum fiunt per ecclesiam, debent iidem regulares processionaliter incidentes ante Sacramentum in occursum et transitu a latere ejusdem facere genuflexionem, dummodo in transitu videatur, S. R. C. 1 Mart. 1681, in una Canon. Reg. Lat.: Occasione Quadragesimæ horarum: imo et in aliis. Vide num. 15 et 177: Facere genuflexionem, utroque genu. Vide num. 1225.

528. Quod decisum fuit die 30 Sept. 1679, quod de festo translato faciendum sit Officium die immediate sequenti non impedita, etiamsi adsit aliud ejusdem dignitatis festum prius translatum, non tamen idem intelligendum est, si adsit aliud festum, seu Officium majoris ritus prius translato, S. R. C. 1 Mart. 1681, in una Canon. Reg. Lat. Modo habet locum hæc sanctio juxta ea, quæ notantur et citantur sub num. 509.

529. In processionibus Candelarum, Palmarum, et similibus, quæ fiunt per ecclesiam sine SS. Sacramento, non est pulsanda campanula ad elevationem hostiæ in missa privata. Quod si pulsetur, et advertatur elevatio, tunc genuflexionem est utroque genu a transeuntibus ante altare, ubi Missa celebratur, et deposito SS. Sacramento, progrediendum est; similiter si alii transeant in elevatione calicis, S. R. C. 1 Mart. 1681, in una Canon. Reg. Lat.: Tunc genuflexionem est: cruciferum ne consideres. Vide num. 177.

530. Dies octava cujuslibet festi, quia non transfertur, excludit et transferri facit quodlibet festum duplex, sive majus, sive minus, solisque cedit festis solemnibus primæ vel secundæ classis, nisi sit octava privilegiata, qualis est octava Epiphaniæ, de qua in Rubricis generalibus: hinc apud Franciscanos, ubi festum sanctæ Elisabethæ reginæ Hungariæ celebratur cum octava, festum beate Delphinæ occurrens in die octava, licet sit duplex majus, transferri debet in primam diem non impeditam, S. R. C. 1 Mart. 1681 in una Ord. Min. de Observ.: Qualis est octava Epiphaniæ; in qua neque de Patrono fit Officium, ut in propria rubrica; adde etiam octavam Corporis Christi, quæ duplicibus tantum primæ classis occurrentibus cedit locum. Vide num. 724.

531. Pro festo S. Matthie ap. decisum fuit, quod in anno bissextili propria dies sit vicesima quinta Februarii, quæ alias est vicesima quarta, ita ut si alicubi habeatur assignata dicta dies vicesima quinta pro aliquo sancto minoris ritus et dignitatis, iste sit transferendus illo anno in proximè sequentem diem non impeditam. Nunc quæritur, an idem intelligi debeat de aliis sanctis seu Officiis occurrentibus in tribus sequentibus diebus Februarii? Responsum fuit, Affirmative; S. R. C. 1 Mart. 1681, in una Canon. Reg. Later. ad 6 dubium. Vide num. 519.

532. Festum Purificationis B. Mariæ Virginis, quando occurrit in Dominicis privilegiatis, nisi sit titulus Ecclesie, quoad Officium et Missam in sequentem diem transferendum est, S. R. C. 9 Aug. 1681 in Bergomen.: In sequentem diem, nisi impediende occurrente festo altioris ritus. Vide num. seqq. et 1354.

533. Dies tertia Februarii non potest assignari alicui sancto duplici, vel semiduplexi semper translato pro ejus certa et perpetua sede, S. R. C. 9 Aug. 1681, in Bergomen. Vide n. ant.

534. In nocte Nativitatis Domini non possunt dici

tres Missæ privatæ immediate post decantatam, circa quod adest decretum tenoris sequentis. In Lucana. Inhabendo aliis resolutionibus circa celebrationem Missarum in nocte Natalis Domini alias editis, et signanter sub die 7 Decemb. 1624, iterum declaravit S. Rituum cong. non esse permittendum usum introductum a nonnullis canonicis et presbyteris Ecclesie Lucanæ, celebrandi tres Missas privatæ immediate post decantatam Missam solemnem in media nocte Natalis Domini, set omnino prohibendum, S. R. C. 22 Novemb. 1681, in Lucana, et 15 Septembr. 1688, in Januen. Vide num. 285.

535. Qui habent privilegium celebrandi octavas in Quadragesima, occurrente die infra octavam in feria quarta Cinerum, nullam debent facere commemorationem de octava, neque in Laudibus, neque in Missa, S. R. C. 24 Januar. 1682, in Marsicana. Vide num. seq.: Occurrente diè infra octavam in feria quarta Cinerum; similiter et in Dominica Passionis. Vide num. seq. ac 98, 538 et 1018.

536. In diebus infra aliquam octavam occurrentibus in Quadragesima, debent privilegiati dicere Missam conventualem de feria corrente cum commemoratione octavæ, quamvis recitaverint Officium de die infra octavam, S. R. C. 24 Jan. 1682, in Marsicana: Missam conventualem de feria. Discordat in hoc casu Missa ab Officio, ut accedit quoque infra annum, cum Officium de aliqua Vigilia celebratur, Rubr. Miss. de Vigilia. Vide num. ant.

537. Cum alias sacra Rituum congregatio decreverit, officia sanctorum ad libitum non esse transferenda, quando dies eorum festivitatum sunt impediti die Dominico, aut aliquo die festorum mobilium; quæsitum fuit declarari, quæ regula servanda sit, quando occurrant eodem die cum Officiis sanctorum Calendarii proprii, vel translatis, vel demum semel per hebdomadam, vel per mensem recitari concessis? Et Sac. eadem Congr. respondit, prædicta officia sanctorum ad libitum, etiam duplicia occurrentia in diebus Dominicis, octavis et Nativitatibus sanctorum alicujus religionis vel diocesis ex vi Calendarii proprii a Sede Apostolica approbati, quamvis sub ritu semiduplexi celebrandis, non esse transferenda, sed omitti debere. Si autem occurrant eodem die, in quo alias aliquid festum translato poni deberet, tunc liberum fore declaravit eadem officia ad libitum recitare, et Officium translato alterius ad aliam diem non impeditam transferre: prout etiam omissio Officio, quod semel per hebdomadam, aut per mensem apostolico indulto recitari concessum est, Officium ad libitum eodem die occurrens recitari posse decrevit: et ita ab omnibus, qui ad Horas canonicas tenentur, servari mandavit S. R. C. 24 Jan. 1682, in Decr. gener.: Diebus octavis; intellige etiam infra octavas. Vide n. 828. Quid agi possit, cum officia ad libitum sint perpetuo impedita, consule n. 491, 539, 567 et 1514.

538. In Officio ferie quartæ Cinerum relinquendo commemorationem octavæ, debent privilegiati dicere preces, psalmos Graduales, etc., et observare omnino rubricas dicte ferie quartæ Cinerum, S. R. C. 24 Januar. 1682, in Marsicana. Vide num. 535 et 1510.

539. Si Officium ad libitum non potuerit celebrari et habuerit etiam ritum simplicem de præcepto, eo anno non omittatur, sed celebretur ritu simplici, sac. Rit. congreg. 13 Jun. 1682, in una Ord. Min. de Observ.

540. Debent religiosi recitare sub ritu duplici primæ classis, et cum octava, de Dedicatione, et de titulari propriæ Ecclesie, ubi morantur, et sub eodem ritu duplici primæ classis tenentur recitare de Patrono principali loci, et de titulari ecclesie cathedralis tantum; ad octavam autem non tenentur, juxta pluries resoluta. De aliis autem patronis minus principalibus non tenentur recitare, nisi sint

descripti in Calendario Romano, vel in dictorum Religiosorum proprio. Cæterum de Officiis, quæ ab Apostolica Sede concessa sunt, vel conceduntur, recitanda ad libitum a toto clero tam sæculari, quam regulari in aliquo regno, provincia, diocesi, vel loco, in quibus dicti religiosi morantur, possunt quidem ad libitum de ipsis recitare, sed si aliquod ipsorum occurrat in die in eorum Calendario impedita a festo novem lectionum, debent illud omittere, et recitare de Sancto in eorum Calendario occurrente ad formam decreti declarativi alterius decreti de Sanctis ad libitum non transferendis, emanati die 24 Januarii 1682: quod omnino observari debet, S. R. C. 15 Junii 1682, in una Ord. Min. de Observ. Vide n. 537, 546, 1140, 1122 et 1211.

541. In repositione duorum, vel plurium festorum eundem ritum habentium, et diverso die occurrentium, attendatur prioritas translationis, nisi attendenda sit major dignitas, quæ attendi debet in illis tantum festis, quæ exprimuntur in rubricis generalibus de Translatione festorum n. 7, et de concurrentia Officiorum sub n. 2; ab illis verbis, *Inter festa æqualis ritus*, etc., S. R. C. 15 Junii 1682, in una Ord. Min. de Observ. Festa, quæ exprimuntur in rubrica de transl. festorum, sunt, de quibus loquitur, ut si plura transferenda sint, prius transferatur duplex, quam semiduplex: et inter plura duplicia, quod est magis solemne, semper prius transferatur, et prius celebretur: alioquin si sint æqualia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus, Rub. Brev. de Transl. n. 7. Ea vero, quæ præscribuntur de concurr. Officii, sunt: Festa Domini, quæ præferuntur omnibus aliis, festa B. Mariæ Virginis festis Omnium Sanctorum; idem festa Angelorum et Apostolorum cæteris aliis, et festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis, vel ecclesiis solemniter celebrantur, aliis in Calendario descriptis, Rub. Brev. de Conc. Officii n. 2; sanctus Joseph vero habet præminentiam super omnes apostolos, statim post S. Joannem Baptistam. Vide n. 1150 seqq.

542. Quando contingit transferri festum alicujus sancti confessoris a die sui obitus in diem proxime sequentem, si fiat a Capitulo de ipso, tunc in primis suis Vesperis dicitur in hymno:

... Meruit beatas

Scandere sedes,
et in reliquo Officio diei sequentis debet continuari idem versus, S. R. C. 15 Junii 1682, in una Dubiorum. An versus retinendus per totam octavam. Vide n. 752 et 1114.

543. Officium Defunctorum dici potest in choro separatim ab Officio diei, in diebus exceptis in Breviario pro adimplenda testatorum voluntate, S. R. C. 12 Aug. 1682: In Tridentina: Diebus exceptis in Breviario, videlicet, *Commemorationis omnium fidelium defunctorum; die prima cujusque mensis non impedita festo novem lectionum; alioquin alia sequenti die simuliter non impedita (dummodo sit ante tempus Paschale, in quo Officium defunctorum non recitatur) Vesperæ dicendæ sunt post Benedicimus Domino Laudum festi, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum*, Rub. de Officio Defunctorum. Pro die vero commemorationis omnium Defunctorum, Vide n. 21.

544. Dies Natalitii ii omnes habendi sunt, qui licet veri non sint dies obitus, tamen ex decreto apostolico assignati sunt festivitati alicujus sancti veluti fixi, et veluti propria eorum sedes, S. R. C. 28 Novemb. 1682, in Neapolitana ad primum dubium: Dies Natalitii: mutatur tamen in Officio Confess. versus tertius in hymno. Vide num. 752: Decreto apostolico; vel etiam inconsulta Congreg. pro Sanctis duntaxat perpetuo impeditis. Vide num. 1091.

545. Non est revocata concessio civitatis Neapo-

litanae, prout asseritur, particulariter facta recitandi ad libitum Officium sanctæ Mariæ Aegyptiacæ die secunda Aprilis, quamvis occurrat in festo natalitio S. Francisci de Paula, quod ob hanc causam in aliam diem in proprio Calendario translatum fuerat. Verum si præfatum Officium S. Mariæ Aegyptiacæ eo die aliquando juxta Rubricas recitari nequeat, tunc ex ea causa non est transferendum sed omitti debet, S. R. C. 28 Nov. 1682, in Neapolitana ad 2 dubium. Hoc decretum est generale, cum in similibus concessum sit Ordinariis diem aliam fixam statueri.

546. Circa dubium decreti sub die 24 Januar. anno 1682, emanati, in quo habetur, ut Officia Sanctorum ad libitum etiam sub ritu duplici in diebus Dominicis, et octavis occurrentia non possint transferri, sed omitti debeant, quesitum fuit: An illa verba in octavis, intelligi debeant de die proprio octavæ, vel de tota octava, et an de qualibet octava, vel saltem de octavis privilegiatis? S. R. C. respondit, verba illa intelligenda esse de tota octava, et de quacunque octava, 28 Novemb. 1682, in Faventina, et 30 Maii 1699, in Ulyssip. Vide n. 537.

547. Ubi habetur, quod prætermissio Officio semel in hebdomada, vel in mense ex indulto apostolico recitando, recitari possit Officium ad libitum eadem die occurrens; quesitum fuit, an illud verbum prætermissio intelligi debeat de intermissione illius diei, quo occurrat, vel præmittendum sit omnino intra totum illum mensem; et responsum fuit, consideranda esse verba indulti apostolici, eaque servanda, prout sonant, S. R. C. 28 Novemb. 1682, in Faventina ad tertium dubium. Vide n. 537.

548. Quando transfertur Officium patriarchæ S. Josephi, et Annuntiationis B. M. V. ambo secundæ classis, quocunque in contrarium non obstante, prius debet transferri, et recitari Officium de Annuntiatione, et postea de S. Josepho, S. R. C. 28 Novemb. 1682, in Faventina, die 30 Julii 1689, in Vigilien. et 14 Junii 1692, in Decreto generali.

549. Nemo valeat assignare diem fixum sanctis translatis, sine speciali decreto, et ideo Officia sanctorum propria die celebrentur; et si sint impedita transferantur juxta Rubricam De translatione festorum scilicet in priorem diem non impeditam, S. R. C. 28 Novemb. 1682, in Faventina. Hodie vero libere agitur etiam inconsulta Congregatione. Vide n. 1091.

550. Regulares non possunt uti Calendario diocæsano, tenentur tamen ad recitationem Officii patroni principalis loci ac titularis ecclesiæ cathedralis, sed ad eorumdem octavas celebrandas non tenentur, S. R. C. 20 Martii 1683 in una Ordinis Min. Observ. ad primum dubium: Non possunt uti, exceptis proprium non habentibus. Vide n. 550. Sub nomine patroni principalis loci intelliguntur etiam patroni regni, vel provincie. Vide n. 552: Non tenentur ad octavas: An excludat quoque libitum, consule n. 558. Sub quo ritu Regulares teneantur recitare tale Officium, require n. seqq.

551. Regulares possunt, et debent recitare Officia ad petitionem regum et principum recitari concessa in aliquibus regnis, provinciis, ditionibus, etc., a toto clero tam sæculari, quam regulari, S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ. ad 2 dubium.

552. Regulares tenentur celebrare sub ritu duplici primæ classis festum de patrono principali loci, ac titularis ecclesiæ cathedralis, patroni principalis regni, provincie, sed ad octavam non tenentur; S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ.: Non tenentur ad octavam: comprehendit etiam libitum. Vide n. 558, 1132.

553. In occurrentia aliorum Officiorum, quæ recitari debent in aliquibus regnis cum propriis Calendariis Ordinis regularis, servanda est rubrica de Translatione festorum in dispari ritu, vel digul-

tate, S. R. C. 20 Martii 1685, in una Ord. Min. de Observ. ad 3 dubium. Vide n. seq. et 541. Servanda est Rubrica de Translatione festorum sub n. 541, per extensum disposita.

554. Si Officia, quæ recitari debent in aliquibus regnis, sint ejusdem ritus, et dignitatis, an sit præferendum Officium loci, Officio in proprio religionis Calendario descripto; Resolutum fuit præferendum esse Officium, quod cum majori solemnitate, et populi concursu celebratur, ad formam rubricæ de Translatione festorum n. 6, S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ. ad 4 dubium. Quid agendum cum nulla solemnitas vel concursus habeatur. Vide n. ant. 541, 614, et 1259.

555. Quando aliqua ex Officiis concessa sunt recitanda in diebus Dominicis, v. g. de B. M. V. de Mercede, de sanctissimo Rosario, de Patrocinio B. M. V. et si quæ alia sunt similia; si aliqua ex dictis Dominicis impediatur aliquando ab alio Officio majoris ritus, vel dignitatis, in tali casu dictum Officium ex supra concessis non potest transferri ad aliam Dominicam, vel ad primam diem non impeditam, sed debet omitti, S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ. ad 5 dubium: Non potest transferri. Loquitur sanctio de Officiis non ex præcepto, sed libera concessione permissis. Vide n. 989. Debet omitti; nunc vero transferri; cum unumquodque ex supra expressis sit hodie mandatum ex præcepto. Vide n. 989 et 1238.

556. Quando Officium de septem Doloribus B. M. Virg. in feria sexta post Dominicam Passionis occurrit cum alio Officio majoris ritus, tunc eo anno debet omitti, nisi tamen alicui S. R. C. aliter in concessione indulerit, ita S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ. Eo anno debet omitti; hodie vero transfertur in Sabbatum sequens. Vide num. 487.

557. Cum ex declaratione Sacræ Cong. Regulares teneantur recitare Officium de Patrono principali loci, dubitabatur, an sub ly loci comprehendatur etiam Patronus principalis regni, vel provincie, de quo concessum est ab Apostolica Sede, ut a clero tam sæculari, quam regulari, in dictis locis recitetur, sed declaratum fuit, comprehendi etiam dictos patronos, si liquido constat de concessione apostolica, S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ. Vide num. 552.

558. Disponente sacra Rit. Congr. quod Regulares ad octavas Patroni principalis non tenentur, quesitum fuit, an ly non tenentur, excludat etiam libitum, ita ut Regulares non possint de dicta octava recitare, si velint. Responsum fuit excludi etiam libitum et non posse, nisi id specialiter ipsis Regularibus indultum fuerit ex vi concessionis apostolicæ, vel constitutionis religionis ab Apostolica Sede approbatæ, S. R. C. 20 Martii 1683, in una Ord. Min. de Observ. ad 8 dubium. Vide num. 571.

559. Si urgente causa celebranda est Missa votiva infra octavam, quæ habeat Præfationem propriam, ac Communicantes: in Missa votiva debet dici Præfatio conveniens, Communicantes vero de infra octavam, quia est proprium de illo tempore, S. R. C. 16 Junii 1683, in Granaten. Vide num. 564: Præfatio conveniens; id est propria illius Missæ votivæ, si habeat. Vide num. 571.

560. Si altare non haberet planitiem, sed multos gradus, vel ipsam haberet nimis latam, debet in eo apponi pradella, quæ dividat altare a planitie, et sacerdos incipiat Missam ante ipsam pradellam; S. R. C. 16 Junii 1683, in Granaten.

561. SS. Sacramento exposito, gubernator civitatis, seu personam regiam representans, debet habere eandem sedem, vel scamnum, quod habet reposito SS. Sacramento, S. R. C. 16 Junii 1683, in Granaten.: Eandem sedem; et extra presbyterium. Vide num. 557.

562. Nonne episcopi Ruremondæ quesitum fuit

a sacra Rit. congregat. declarari, an Invitorium, Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra, tempore Passionis in Quadragesima debet cantari, sicut Invitoria extra tempus Passionis, scilicet sexies integre, ter imperfecte, hoc modo post versum: *Quadragesima annis proximus fui, etc. Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare corda vestra*, omisso Gloria Patri, etc. et *Nolite obdurare corda vestra*, et iterum repetatur integre *Hodie si vocem Domini audieritis, nolite obdurare*? Et sac. Rit. congreg. respondit, omissis Gloria Patri, etc. et *Nolite obdurare corda vestra*, repeti debere integre Invitorium: *Hodie si vocem Domini audieritis, etc. Eadem S. R. C. 4 Julii 1683, in Ruremunden.*

563. Receptio ad habitum, et ad professionem religiosam sub re gravi numerari non potest, ut ex consuetudine cantari possit Missa votiva solemnitas etiam de Spiritu sancto in Dominicis, vel duplicibus, et hic abusus omnino est derogandus, S. R. C. 24 Julii 1683, in Ruremunden.: In Dominicis, vel duplicibus. In semiduplicibus vero potest, sed sine Gloria, et Credo, Rub. Missalis, de Missis votivis. Vide num. 830.

564. Missæ votivæ de SS. Sacramento, vel de B. M. V. in cantu fundatæ dici non possunt in duplicibus, aliisque diebus duplicia excludentibus; sed cantari debent Missæ de festo currenti cum applicatione sacrificii, juxta decretum editum 19 Maii 1614, sicque satisfieri, et benefactorum mentem impleri, non obstante quacunque consuetudine in contrarium, declaravit S. R. C. 24 Julii 1683, in Ruremunden.: Cantari debent de festo currenti, an vero possit satisfieri, loco cantatarum, lectis Missis. Vide num. 1286. Vide etiam num. 145 et 269.

565. Modus benedicendi alios, vel rem aliquam, debet esse cum manu recta, et digitis simul junctis, et extensis, S. R. C. 24 Julii 1683, in Albinganen.

566. Patena ad Missam in extremitate, seu ora patenæ congruentius est osculanda, S. R. C. 24 Julii 1683, in Albinganen.

567. In processibus, quæ fiunt cum interventu capituli cathedralis, præcedentia debentur beneficiis ejusdem supra parochos, S. R. C. 2 Oct. 1683, in Taurinen.: Supra parochos, alias, si parochi essent de gremio capituli. Vide num. 612.

568. An per decretum de non transferendis, sed omitterendis Officiis Sanctorum ad libitum, quando dies eorum festivitatum sunt impediti alio Officio novem lectionum de præcepto, nempe diebus Dominicis, octavis, et natalitiis Sanctorum, etc. comprehendantur, et revocentur concessionibus Officiorum ad libitum ab Apostolica Sede peculiariter factæ, et fixæ diebus, qui ab eadem jam alteri festo, et Officio novem lectionum in Calendario Romano erant assignati, recitandi scilicet ad libitum Officium S. Elisabethæ reginæ Portugaliæ die 4 Julii, Officio octavæ SS. apostolorum Petri et Pauli in Calendario Romano jam impedito? Sac. Rit. Congr. respondit, prout in Neapolitana die 28 Novembris 1682, non comprehendit. Verum si prædictum Officium eo die juxta rubricas recitari nequeat; tunc eo casu non esset transferendum, sed omitti debere, S. R. C. 2 Oct. 1683 in una dubiorum: Ad libitum Officium S. Elisabethæ. Hodie ad diem octavam translatum est sub ritu semiduplici de præcepto, ex Constitut. Innocentii XII, 29 Januarii 1695: Non comprehendit; ideo hic videtur spectare generalis moderna constitutio, quam vide num. 1215.

569. Quando pro aliquo festo, vel Officio concessio reperitur ritus duplex absque expressione majoris, vel minoris, concessio intelligenda est de duplici minori, etiamsi ad honorem Deiparæ facta fuerit, S. R. C. 2 Oct. 1683, in Valentiana, et 20 Nov. ejusdem anni in Laudem.

570. Dum dicenda sunt Suffragia Sanctorum in locis gaudentibus duobus, vel pluribus Patronis principalibus, facienda est commemoratio tantum